

Στενός, ανώμαλος δρόμος, μονοπάτι ἐνθ' ἄν.: "Εναι ἔνα γιδοσκάλουμα, δὲν ἔναι δρόμος! Μάν. Συνών. βλ. εἰς γιδόστρατα.

γιδόσκοινο τό, ἐνιαχ. γ'δόσζ'νου Μακεδ. (Γήλοφ. Χαλκιδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ σκοινί.

Σχοινίον, διὰ τοῦ ὁποίου δένεται αἶζ. Πβ. βοιδόσκοινο 1.

γιδοσκλάβερο τό, Κρήτ. (Ἀνατολ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ σκλαβέρι.

Κώδων φορούμενος εἰς τὸν λαϊκὸν τῶν αἰγῶν. Συνών. βλ. εἰς λ. γιδοκύπρι.

γιδόσπιτο τό, Δ. Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ σπίτι.

Γιδόκουμος, τὸ ὅπ. βλ.

γιδοσταλός ὁ, Δ. Λουκόπ., Ποιμεν. Ρούμελ., 51—Λεξ. Βλαστ. 290 γιδόσταλους Στερελλ. (Ἀρτοτ.) κ.ά. γ'δόσταλους Εὔβ. (Ἀκρ. κ.ά.) Θεσσ. (Καλαμπάκ. Κακοπλεύρ. Φωτειν. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ.). Μακεδ. (Γήλοφ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ σταλός.

Θερινὸς στάβλος αἰγῶν, συνήθως κάτω ἀπὸ σκιερὰ δένδρα ἐνθ' ἄν.: "Ακεῖ 'ς τοὺν ἄ-Γιώρ' ἔχον τοὺ γ'δόσταλον Γήλοφ. Νὰ πᾶς 'ς τοὺ γ'δόσταλον νὰ φ'λάξ'ς τὰ γίδια Κακοπλεύρ. "Ιδῶ πού 'νι τὰ ἔλατα εἶνι καλὰ γιὰ γ'δόσταλους Αἰτωλ. Ποῦ τοὺν ἔχιτι τοὺ γ'δόσταλον φέτον; Ἀκρ. Πβ. προβατοσταλός.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. Γ'δόσταλους Μακεδ. (Λιμπίν.) Γιδόσταλον Θεσσ. (Γερκακάρ.) Γ'δόσταλα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

γιδόστανη ἡ, Πελοπν. (Ξηροκ. Οἶν. Πύλ. κ.ά.) γ'δόσταῖ' Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.) γ'δουσταῖ' Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ στάνη.

1) Μάνδρα αἰγῶν Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.) Πελοπν. (Ξηροκ. Οἶν. Πύλ. κ.ά.) Συνών. βλ. εἰς λ. γιδομάντρι 1. Πβ. προβατόστανη. 2) Ποίμνιον αἰγῶν Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.): Οὐ γ'δάρ'ς ἔχ' τὴ γ'δόσταῖ' Φθιώτ. Φωκ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. Γιδόστανη Πελοπν. (Ξηροκ.)

γιδοστέφανο τό, Δ. Λουκόπ., Ποιμεν. Ρούμελ., 80—Λεξ. Βλαστ. 288 γιδουστέφανον Ἡπ. (Δωδών.) γ'δουστέφανον Ἡπ. (Κουκούλ.) Στερελλ. (Ἀκαρναν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ στεφάνι.

Γιδοκουλούρα 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Φκειάσι μ' κᾶνα καλὸ γ'δουστέφανον νὰ πιράσουν αὐτὸν-γιὰ τοὺν κύπρου 'ς τ' γίδα (κύπρου = τὸ μεγάλο κουδούνι) Κουκούλ. Συνών. προβατοστέφανο.

γιδόστρατα ἡ, πολλαχ. γ'δόστρατα πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ στράτα.

Στενὸς καὶ δύσβατος δρόμος, οἶνει μόνον ὑπὸ αἰγῶν βατός ἐνθ' ἄν.: Ποῦ πᾶς, μωρ' Φωτούλα; "Εναι μιὰ γιδόστρατα, πού θὰ ξεσκιστῇς ἀπὸ τὰ βᾶτα καὶ τὰ παλιούρια Πε-

λοπν. (Γαργαλ.) "Α βάρ'ς τὴ γ'δόστρατα, σιγὰ-σιγὰ θὰ φτάης Θεσσ. (Φάρσαλ.) Τσακίτ'κα ψές βράδ' δὲ μιὰ γ'δόστρατα, οὐλον κουτρώνια Εὔβ. (Λιχάς) "Η γ'δόστρατα ἔκλεισι ἰχτές ἀπ' τὴ θιουμηνία Ἡπ. (Πράμαντ.) Συνών. γιδόδρομος, γιδομονόπατο, γιδομπόγαζο, γιδοσκάλωμα, γιδοστράτι, γιδοστρατιά, γιδόστρατο, γιδόσυρμα, διάβα, κατσικόδρομος, κατσικόστρατα, σύρμα. Πβ. μονοπάτι.

γιδοστράτι τό, Ἡπ. (Ραδοβύζ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ στρατί.

Γιδόστρατα, τὸ ὅπ. βλ.

γιδοστρατιά ἡ, Ν. Ἐστ. 25 (1959), 772.

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ στρατιά.

Γιδόστρατα, τὸ ὅπ. βλ.

"Σ τις γράνες, 'ς τις γιδοστρατιές φιλιὰ καὶ χαιρετίσματα.

γιδόστρατο τό, Πελοπν. (Ἀχαΐα Ἀνώγ. Κορινθ. Μεγαλόπ. Μεσσην.)—Λεξ. Βλαστ. 375 γ'δόστρατον Ἀλόνν. Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ στρατί.

Γιδόστρατα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γιδόστρουγκα ἡ, Πελοπν. (Καρδαμ. Τριφυλ. κ.ά.) γ'δόστρουγκα Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.) γ'δόστρουγα Ἡπ. (Δωδών. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ στρουγκα.

Γιδομάντρι 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. Πβ. προβατόστρουγκα.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. Γ'δόστρουγκα Στερελλ. (Παρνασσ.)

γιδόσυρμα τό, ἐνιαχ. γιδόσυρμα Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Ξεχώρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ σύρμα, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ σούρμα.

Γιδόστρατα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Δὲν εἶναι δρόμος αὐτός, εἶναι γιδόσυρμα. Ἐπεράσαμε ἀπὸ γιδοσούρματα Κάμπος Λακων.

γιδοσύρτης ὁ, ἀμάρτ. γιδοσούρτης Πελοπν. (Γορτυν.)

Ἐκ τοῦ ρ. γιδοσέρνω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γιδοσούρνω. Διὰ τὸν ἀμάρτ. τύπ. γιδοσύρτης πβ. σύρω - σέρνω - σούρνω.

Γιδοκλέφτης, τὸ ὅπ. βλ. Πβ. ἀλογοσύρτης, βοιδοσύρτης.

γιδόσφαχτα τά, Κρήτ. αἰδόσφαχτα Κρήτ. (Σφακ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ πληθ. τῶν οὐσ. γίδι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ αἰίδι, καὶ σφαχτό, περὶ τοῦ ὅπ. βλ. σφαχτός.

Γιδοπρόβατα, τὸ ὅπ. βλ.: "Εχω τρακόσια αἰδόσφαχτα Σφακ.

γιδोटόμαρο τό, Ζάκ. Πελοπν. (Ἀνδρουῖς. Ἀράχ. Βασαρ. Γαργαλ. Δάρα Ἀρκαδ. Ἡλ. Μεσσην. Πιάν. Τριφυλ. Φιγάλ. κ.ά.)—Λεξ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. γιδोटόμαρο Πελοπν. (Οἶτυλ.) γιδουτόμαρον Θεσσ. (Γερκακάρ.) Μακεδ. (Πεντάπολ.) γ'δουτόμαρον Ἡπ. (Ζαχόρ.) Θεσσ. (Καλαμπάκ. Κακοπλεύρ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Μύτικ. Πατιόπουλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ τομάρι.

